

Romeinen 15:14-33

(overzicht)

Thema:

De bediening, het beleid en de plannen van Paulus

Indeling

- Paulus bemoedigt de Christenen te Rome (15:14);
- hij herinnert hen aan zijn bediening onder de heidenen (15:15-19);
- hij verklaart zijn zendingsbeleid (15:20-21);
- hij maakt zijn plannen bekend m.b.t. een bezoek aan Rome en een reis naar Spanje (15:22-24);
- hij vertelt over zijn reis naar Jeruzalem met de 'handreiking' (15:25-29);
- hij vraagt om gebed (15:30-33).

Uitleg

15:14. De overtuiging, dat gij zelf reeds vol van goedheid zijt, vervuld met al de kennis, in staat ook elkander terecht te wijzen

- Paulus heeft eerder hun geloof geprezen (1:8,12).
- 'Goedheid' (G: agathosune) is een deugd tegenovergesteld aan alles wat gemeen en boos is. Het sluit oprechtheid, vriendelijkheid en het doen van goede daden in (Galaten 5:22; Efeziërs 5:9; 2 Tessalonicenzen 1:11). Goedheid toemt de sterke in geloof in, zodat hij niets doet wat een zwakke in het geloof schaadt.
- 'Kennis' (G: gnosis) is inzicht in het christelijk geloof. Het kan door onderricht overgedragen worden. Kennis corrigeert de zwakheid in het geloof. De verschillen van inzicht in Romeinen 14:1 – 15:13 waren niet denkbeeldig en vereiste goed onderricht uit de Bijbel.
- 'Terechtwijzing' (G: noutheteo, tegenwoordige tijd), letterlijk 'iets in het hoofd van anderen inprenten'.

15:16. Een dienaar van Christus Jezus voor de heidenen te zijn in de heilige dienst van het evangelie, opdat de offergave (Gode) welgevallig zou wezen, geheiligd door de heilige Geest

- Paulus is een dienaar van God onder de niet-Joden. 'Dienaar' (G: leitourgos) betekent heilige dienst verrichten in de aanbidding of eredienst (Lukas 1:23; Handelingen 13:2; Romeinen 15:27; Hebreeën 1:7).
- 'De heilige dienst (als een priester) te verrichten' (G: hierourgeo, tegenwoordige tijd). De evangelieverkondiging wordt hier als een offer door een priester voorgesteld.
- 'Het offer (G: he prosphora) van de niet-Joden (G: ta ethne) welgevallig zou zijn'. 'Het offer' is niet het evangelie, maar de niet-Joden (heidenen) (cf. Jesaja 66:20). De niet-Joden die zich bekeren en in het evangelie geloven, worden beschouwd als een heilige offer aan God!
- 'Welgevallig' (G: euprosdektos) (1 Petrus 2:5). Om een welgevallige offer te zijn, moet het offer voldoen aan de vereisten van heiligheid. Deze vereisten van 'heiligheid' worden bewerkt door de heilige Geest (wedergeboorte en heiliging).

15:18-19. Hetgeen Christus door mij bewerkt heeft om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen door woord en daad. Door de kracht van tekenen en wonderen, door de kracht des Geestes

- Niet hetgeen Paulus door Christus bewerkt heeft, maar hetgeen Christus door Paulus bewerkt heeft! Het is het werk van Christus en niet van Paulus. Het is het werk van Christus *door Paulus* en niet door anderen.

- Het werk van Christus door Paulus bestond uit woorden en daden. Achter de woorden en daden van Paulus stond de activiteit en het gezag van Christus.
- De kracht van God wordt openbaar in tekenen en wonderen. Een wonder is ook 'een teken' (G: semeion) dat wijst op de Bewerker van het wonder. Een wonder is ook een bewonderenswaardige gebeurtenis (2 Korintiërs 12:12; Galaten 3:5; Hebreeëen 2:4).
- Paulus spreekt steeds over de heilige Geest, wanneer hij het heeft over het verlossende effect van het evangelie. De heilige Geest is Christus (Romeinen 8:9-11; 2 Korintiërs 3:6,17,18). Paulus verweeft zijn onder-richt rondom de drie personen van de Drie-eenheid (Romeinen 15:30; Efeziërs 4:3-6).

Van Jeruzalem rondreizende tot Illyrië toe, de prediking van het evangelie volbracht

Dit waren de oostelijke en westelijke grenzen van de bediening van Paulus tot die datum (2 Timoteüs 4:10). Niet dat hij de *hele raad* van het christelijke geloof heeft verkondigd in dit gebied (cf. Handelingen 20:20,27), maar wel dat hij zijn taak van verkondiging in dit *hele gebied* heeft voleindigd. Hij legde de grondslagen (1 Korintiërs 3:7,10).

15:20-21. Het evangelie niet verkondigde waar de naam van Christus reeds genoemd werd..., om niet op een anders fundament te bouwen

- Het beleid van Paulus was om nieuwe gemeenten te stichten en niet om zich in te mengen in de bediening van andere gemeentestichters. Daarna versterkte hij deze gemeenten door opvolgende bezoeken, door medewerkers te sturen en door zijn brieven. Maar hier wordt niet geleerd dat christenen geen bediening zouden mogen hebben op plaatsen waar andere christenen reeds een bediening hebben. Dit was slechts het persoonlijke beleid van Paulus.
- De aanhaling uit Jesaja 52:15 is een profetie in de context van het wereldwijde effect dat het offer van Christus heeft. Paulus ziet zijn bediening als een deel van de vervulling van deze profetie en dus in overeenstemming met de bedoeling van God en in overeenstemming met de Bijbel.

15:22-24. Reis van Paulus naar Spanje

- Paulus was zeker van plan naar Spanje te reizen. Maar wij lezen nergens in de Bijbel over zo'n reis. Onze kennis over deze reis komt uit "een brief aan de Korintiërs" door de kerkvader Clemens van Rome en uit het zgn. Muratorisch fragment.
- Zijn bezoek aan Rome zou alleen een korte stop zijn. Hij hoopte daar wat bediening te doen en door de christenen in Rome voortgeholpen te worden m.b.t. zijn reis naar Spanje. In het verleden had Paulus ook al zo'n ondersteuning gekregen (Handelingen 13:1-4; 14:26; 15:40).

15:25-27. Reis van Paulus naar Judea

- Het werk van barmhartigheid is onderdeel van zijn wereldwijde zendingsoopdracht (Galaten 2:7-10).
- 'De handreiking' of 'contributie', letterlijk 'gemeenschap' (G: koinonia) is 'een teken van een band van gemeenschap' tussen Christenen in Griekenland en Christenen in Judea. Het is een vrijwillige offergave (2 Korintiërs 8:1-5; 9:1-5).
- Liefdadigheid is een verplichting (15:27). Christenen in de hele wereld behoren hun geestelijke en materiële middelen met elkaar te delen. In deze fase behoren de Christenen uit de niet-Joden hun overvloed te delen met de Christenen onder de Joden. Het evangelie ging uit van de Christen-Joden in Jeruzalem (Jesaja 2:3b; 11:1; 42:1; 60:3; Johannes 4:22). De wederzijdse afhankelijkheid van de gelovigen uit de Joden en de niet-Joden behoort concreet en praktisch te zijn.

15:28. Letterlijk 'wanneer dit voltooid is en deze vrucht verzegeld is (ik deze opbrengst afgedragen heb)'

- De handreiking wordt 'een vrucht' (opbrengst) genoemd van het geloof en de liefde van de gelovigen te Macedonië en Achaïa.
- Het woord 'verzegeld' is moeilijk te verstaan. Waarschijnlijk bedoelt Paulus te zeggen dat de handreiking van de gelovigen onder de niet-Joden een duidelijk 'teken' en 'verzekering' voor de gelovigen onder de Joden is dat de gelovigen onder de niet-Joden hen liefhebben en om hen geven.

15:29. Dat ik bij mijn komst met een volle zegen van Christus zal komen

Paulus wist dat hij naar Rome zou komen en dat daar verdrukking op hem wachtte (Handelingen 20:22-24). Toch vertrouwde Paulus op de soevereine beschikking van God. Hij was ook zeker dat hij tot zegen voor de gelovigen te Rome zou zijn.

15:30. Worstel samen met mij in de gebeden voor mij tot God

- Paulus vraagt dikwijls aan Christenen om voor hem te bidden (2 Korintiërs 1:11; Filippenzen 1:19; Kolossenzen 4:3; 1 Tessalonicenzen 5:25; 2 Tessalonicenzen 3:1).
- Gebed is een 'samen worstelen' (G: sunagonizo) – worsteling, omdat er weerstand geboden wordt door de zondige natuur in de mens, door de zondige wereld en door de satan en zijn demonen.

15:31. Opdat ik behoed worde voor de weerspanningen in Judea, dat mijn dienstbetoon voor Jeruzalem gunstig wordt opgenomen door de Christenen aldaar

Paulus streeft helemaal niet naar martelaarschap. Maar hij had genoeg aanwijzingen dat de Joden zijn bediening onder de heidenen (niet-Joden) met groot achterdocht bekeken. Waarschijnlijk had hij al gehoord over de valse geruchten die in Jeruzalem over hem verspreid werden (Handelingen 21:20-21). Het was helemaal niet zeker dat de vrucht van zijn bediening onder de niet-Joden in Achaïa en Macedonië verwelkomd zou worden.

15:32. In blijdschap tot u gekomen met Gods wil

- Dit is de bevelende wil van God, die bepaalt dat zijn soevereine doelen bereikt worden (Matteüs 18:14; Johannes 1:13; Romeinen 1:10; Galaten 1:4; Efeziërs 1:5,11; 1 Petrus 3:17; 2 Petrus 1:21; Openbaring 4:11).
- Paulus bidt dat Gods bepalende wil in de geschiedenis hem naar Rome brengt.
- Paulus erkent Gods soevereiniteit in alle gebeurtenissen en buigt zich daarvoor.

15:33. De God van de vrede

God is de Auteur van vrede, van de relatie met Hemzelf die vrede brengt en van het herstel van alles wat gebroken is in de mens. De vrede met God (Romeinen 5:1,13; 16:20; Efeziërs 2:14,15,17; 1 Tessalonicenzen 5:23; Hebreëen 13:20) heeft vrede in het hart en verstand tot gevolg (Filippenzen 4:7; Kolossenzen 3:15). Vergelijk 'de God van volharding en vertroosting' (15:5) en 'de God van de hoop' (15:13).